

— Ամպն արևուն արև պաղին պաղն էր ջրին ևալլն:
 — Ելէք տեսէք վովն էր կերե մեր ամպ
 — Ելանք տեսանք հովն էր կերե մեր ամպ.
 — Հովն էր ամպին ամպն արևուն ևալլն:
 — Ելէք տեսէք վովն էր կերե մեր հով
 — Ելանք տեսանք հով գնացե՛ հով չկար.
 — Մենք էլ էրթանք գիշեր գնաց գիշեր չկար.
 — Վերջինն ասենք պոծնենք
 — Մէկ մէկ կիթղալ էլ կոնծենք.—
 — Հովն էր ամպին, ամպն արևուն, արև պաղին,
 պաղն էր ջրին, ջուր կրակին, կրակ փէտին, փէտն էր
 կատուռն, կատուն մկան, մուկն էր եղին, եղն էր
 ժանկին, ժանկ թփանքին, թփանք խաւքուն, խաւքն
 էր օձուն, օձն էր հողին, հողն էր մարդուն, մարդն
 էր ձկան, ձուկն էր ֆիլին, ֆիլն էր խոզին, խոզն էր
 արջուն, արջն էր գէլուն, գէլն էր էծուն, էծն էր
 թփին, թուփին էր իգուն, իգ Վարագալ, հալալէր ճա-
 լալէր, ինչ բարե տարեկ մը էր կե վեր մե.

Ս Ի Ր Ե Բ Դ

Պլոյիոլն ասաց կուսիիկ խաւքինն,
 Ծաչէ կույսս կուցկուց արուն,
 Կնօհանչ իրն բարի գարուն,
 Ծս քն կառնն վեր թեւքերուն,
 Կառնն կէլնեւ բանձր սարերուն,
 Բնոն կը դննմ մէջ բարերուն,
 Դուռը կրամաս հարա բանուն,
 Ջեմիկ կուգայ գառնիկ մարուն,
 Մեր ապրնչիք վեր Աստծոն:
